

LXXXV.

Forflag til Lov

om

Godtgjørelse til Vidner i offentlige Sager.

(Som vedtaget af Landstthinget ved 3die Behandling den 26de Marts 1888.*)

§ 1.

Den, der indkaldes til at møde i Retten for at afgive Vidneforklaring i en kriminel Sag eller en offentlig Politisag, kan der, naar det maa antages, at han ved sin Fraværelse fra Hjemmet lider Indtægtstab og Dommeren finder, at der efter Vidnets hele økonomiske Stilling er Foie til at yde ham Erstatning for saadant Tab, af Dommeren tilstaaes en Godtgjørelse af 1 Kr., hvis Mødet medfører et Tidsspilde for ham af under 4 Timer, men ellers 2 Kr. for hver Dag, han giver Møde.

Hvis det er nødvendigt at Vidnet tilbagelægger mere end 1 Mil for at naae til Retten, kan han fordre sine Rejsendgifter frem og tilbage godtgjorte med 50 Øre for hver løbende Mil.

§ 2.

Godtgjørelsen, der udredes af den samme Kasse, hvoraf Delinkventomkostninger udredes, udbetales af Dommeren til Vidnet strax efter Forklaringens Afslutning, og om Udbetalingen gjøres en Antegning i Retzprotokollen, der træder i Stedet for Kvittering af Vidnet.

C. Liebe.

Kaben.

*) Jfr. Tillæg A. Sp. 2871 fg.; Tillæg B. Sp. 1153 fg.; Tidenden: Sp. 329 fg. Indbringelsen, Sp. 374 fg. første Behandling, Sp. 1395 fg. anden Behandling.